

sats, der skulle gøres for netop at nå det mål, samtidig med at deres søster- og broderpartier og deres gode venner og borgerlige regeringer i andre EU-lande rent faktisk kører den samme linje som den danske regering.

Så alt i alt har året været et godt år for Danmark. Det har været et år, hvor vi fortsat påtog os det internationale ansvar. Vi forstod, at vi var afhængige af andre lande, at vi ikke kunne lukke os inde og være det lille land, der hyggede sig i smug. Det synes jeg er vigtigt at få slået fast, for desværre er der jo stadig væk kredse i Danmark, der tror, at vi kan lukke os inde bag nogle mure og være ligeglade med, om det brænder på Balkan: Ligeviddigt om der udefra kommer mennesker i nød, eller hvordan samfundet er sammensat, kan vi bare sidde her i det lille, homogene Danmark og være åh så trygge! Der er jeg godt tilfreds med, at regeringen har været med til at få slået hul på den holdning også i det forløbne år.

Vi ønsker regeringen held og lykke med, at den fortsat får økonomisk fremgang i det kommende arbejdsår, og det kan vi jo så gentage ved åbningsdebatten. Jeg er overbevist om, at dette år er et af de år, der vil blive husket som et år, hvor almindelige danskere har fået det bedre, og hvor det med statsministerens ord må være meget vanskeligt at bevare pessimismen.

Det er jeg enig i, og CD bevarer bestemt heller ingen pessimisme. Vi er optimistiske på alle områder, også med hensyn til støtten til regeringen, for vi er overbevist om, at den vej, regeringen er slået ind på, er den rigtige. Og som jeg har sagt en gang tidligere i dag: Har jeg ikke været tryk før, så er jeg det nu, hvor vi bliver skældt ud både af Venstre og De Konservative og af SF for at være gået den modsatte vej i forhold til, hvad de ønsker. Så længe begge sider skælder os ud, kan det, vi har gjort, jo ikke være helt ringe.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er hr. Duetofts bemærkning om Vestunionen, der får mig på talerstolen. For hvad er det, hr. Duetoft siger om Vestunionen? Han siger, at CD er en meget stor tilhænger af dansk deltagelse i WEU, men da man jo godt ved, at der ikke er flertal for det i øjeblikket, må man lige vente lidt, og så skal man ikke tale for højt om det, for man må lige have overbevist folk om, at de må stemme ja på et senere tidspunkt.

Jeg synes, det er en ret lusket holdning, hvis jeg skal være helt ærlig, og jeg bryder mig simpelt hen ikke om den form for taktisk tænkning, som CD her giver udtryk for.

CD er jo et regeringsparti, og det må da forekomme underligt for Det Radikale Venstre at have sådan et parti, der nærmest er en trojansk hest i det her spørgsmål, inde i regeringen. For det andet er det i hvert fald for os yderligere en bekræftelse på, at hvis vi skal være med til et udspil her til efteråret og CD sidder i regering, så er man da nødt til at få en positiv afklaring af forbeholdene. Så skal det da nævnes positivt, når man ved, at CD vil fortolke det sådan, at nu skal vi lige vente og se, for vi ved jo godt, der ikke er flertal for det i øjeblikket, men vi skal jo arbejde for at få et flertal for at hæve forbeholdene.

Hvis det er udgangspunktet for CD og for regeringen, så bliver det sandelig vanskeligt, og så kan det kun lade sig gøre, hvis der kommer en meget utvetydig positiv formulering om, at forbeholdene ikke skal fjernes.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er det med undtagelserne: Jeg forstår ikke, at vi fortsat skal have en diskussion her i Tinget om, hvad det var, vi stemte om. Vi burde sådan set være dem, der bedst ved, hvad der blev stemt om, men alligevel har der været så meget debat.

Da vi stemte den 2. juni om Maastricht, stemte vi om tilslutning til Traktaten med følgende undtagelser: Afsnit 2, 3. del, afsnit 6, artikel 104 c, stk. 9 og 11, artikel 105, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 105 a, 108 a, 109, 109 a, stk. 2, litra b, samt artikel 3, 6, 9, 2, 12, 1, 14, 3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 og 52 i protokollen om statuten for det europæiske system med centralbanker og den europæiske centralbank og dennes afsnit 6, artikel K 9, for så vidt angår de områder, der er nævnt i artikel K 1, nr. 2-6.

Det, vi stemte om den 18. maj, var akkurat fra ord til andet det samme på nær, at der står afsnit 6, artikel K 9, det vil sige, at stk. 1 også var medtaget; det var vedrørende asylpolitikken. Det var absolut den eneste ændring, der var fra første gang til anden gang, og det er derfor, vi har sagt: Der var ikke noget nyt, da vi stemte anden gang. Jeg vil gerne have, at nogen kommer herop og fortæller mig, hvilken undtagelse der var med anden gang, som ikke var med første gang.